

[Knud Jespersen.]

til at blive inkorporeret i regeringens almindelige spil, og så bliver vi automatisk medansvarlige for den krise, der faktisk er opstået mellem dette hus og den befolkning, der lever sit liv udenfor.

Jeg skal ikke sige mange ting mere om de problemer. Jeg synes, det står helt klart, at på nuværende tidspunkt ved fredagsklubben inklusive regeringen stadig ikke, hvad de vil, ud over at de vil have disse skatter igennem, at de vil have de besparelser, og så kan man jo begynde at regne efter senere og finde frem til allerede under næste punkt, at der ikke er nogen basis for ret meget af det, de taler om.

Men interessant er det, at man benytter afskyen over for valg til at forklare, at hvis et valg kommer, så vil vi sætte erhvervslivet tilbage. Hvad er det, flertallet har gjort i disse måneder? Det er at lave arbejdsløshed, usikkerhed i erhvervslivet. Ja men tror da nogen på, at hvis vi nu kommer og siger til erhvervslivet: se på os, hvor er vi pæne, nu vil vi alt det gode, så vil de have tillid? Tror nogen på, at man kan omskabe den mangel på autoritet, dette folketing har, bare ved at vi erklærer, at nu skal alt nok gå godt? Det er simpelt hen nødvendigt for at overvinde en del af krisens problemer, at man bringer afgørelsen om, hvordan dette land skal regeres, af hvem det skal regeres, for hvem det skal regeres, ud i den almindelige befolkning.

Hvad angår dagsordenerne, kan vi stemme både for den af SF foreslåede dagsorden og også for den af socialdemokratiet foreslåede dagsorden. Når man taler om, at man måske ikke kan blive enig, ja, så synes jeg, man skal lade denne enighed vente indtil efter et valg og så se, hvordan dette valg har skaffet nye muligheder for en enighed af en helt ny karakter og med helt nye mål. Vi kommunister tror ikke, vi kan løse den kapitalistiske krisens problemer ved handlinger i folketinget, men vi tror på, at vi kan forhindre, at alle denne krisens regninger, sådan som man er i færd med i øjeblikket, oversendes til de al-

mindelige mennesker. Det er på den baggrund, jeg er enig med alle dem, der har talt om mistillid til regeringen, når de i sidste omgang — hr. Kjeld Olesen, hr. Glistrup og hr. Gert Petersen — runder af med, at man skal have det valg. Et valg løser ikke noget problem i sig selv — enig — men så lang tid vi er i den situation, at det er nødvendigt at få et valg for at få en regering og et folketing, der kan løse nogle problemer, så må vi tage denne operation først, hvis vi ellers føler et ansvar over for de vælgere, vi repræsenterer.

Poul Westergaard (DR):

Jeg må indrømme, at jeg blev meget rørt, da jeg hørte hr. Gert Petersens forfærdelse over, at socialdemokratiet dog kunne tænke sig at forhøje momsens med 5 pct., så rørt, at jeg var lige ved at glemme, hvad det var for et folketingsflertal, der i sin tid gav os momssystemet her i Danmark.

Må jeg gøre et par bemærkninger om disse tre dagsordensforslag, som jo alle udtrykker mistillid til regeringen, om end med vidt forskellig begrundelse. For mig at se er det et forsøg på flugt fra virkeligheden at gøre denne sag til et spørgsmål om, hvorvidt man er for eller imod regeringen. En mindretalsregering — og andet kunne jo ikke dannes efter valget den 4. december, når man nu ikke ville følge vores råd om at lave en magistratsregering — har ikke alene ansvaret for de politiske resultater. Ansvar et hviler i lige grad på alle folketingets partier, på alle folketingets medlemmer. Man kan naturligvis overveje, om den ene mindretalsregering vil være bedre egnet end den anden til at lede arbejdet og til at lede samarbejdet, og vi har ikke nogen speciel forkærlighed for regeringen Hartling, men vi synes dog, at vi må anerkende, at den har udvist en betydelig smidighed og en betydelig forhandlingsvilje til alle sider. Og hvis resultatet, der nu ligger på bordet, ikke er tilfredsstillende for et flertal i dette ting, ja, så behøver det jo ikke at være regeringens skyld. Ansvar et må fordeles og deles mellem alle partier.